

себе си; то изгубя благодать-тѣ Божіѣ, и може бы да не преполови животъ-тѣ си. Напротивъ дѣте, което почита бащѣ си и майкѣ си, всякога е́обычно дѣте. То подържава прии́ръ-тѣ на нашъ-тѣ благословенъ Спаситель, който като бѣше на землѣ-тѣ, всякога почиташе бащѣ си и майкѣ си. Затѣкова дѣте ся крѣѣтъ много драгоцѣнны на грады. Ные можемъ да ся надѣваме, че то ще бѣде блаженно и въ настоящій и въ бѣдѣщій вѣкъ.

3. Тая заповѣдь ны учи да *почитаме всички-ты, които иматъ надъ насъ власть*. Тя начина отъ родители-ты ни, защото тѣхна-та власть надъ насъ е́ прѣва. Основаніе-то на *благодѣаніе-то* и покорность-тѣ кѣмъ законнѣ-тѣ власть *происхожда отъ домашно-то възпитаніе*. Ако тѣ не сѣ образованы тамъ, то никога не щѣтъ да ся образовать. Неблагодѣанно-то и лошо-то дѣте ще стане неблагодѣаненъ и лошъ человекъ. Нека родители-ти и учители-ти никога не забравѣтъ това.

ШЕСТА-ТА ЗАПОВѢДЬ.

Исх. 20; 13.

П. Коя е́ шеста-та заповѣдь ?

От. " *Да не убіешъ.* "